ทุกภาคส่วนของไทย ต้องผนึกกำลัง ก้าวข้ามด้วยกัน

ประเทศไทยมีส่วนร่วมกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่โลกจากภาคอุตสาหกรรม

จากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมโครงการ Low Emission Capacity Building (LECB) Programme ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากสหภาพยุโรป รัฐบาลสหพันธรัฐเยอรมนี และรัฐบาลออสเตรเลีย ผ่านทางสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างศักยภาพการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ สำหรับประเทศไทยมีองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. เป็นหน่วยงานดำเนินการหลัก สำหรับการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชนภายใต้โครงการ LECB อบก. ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมการผลิตปูนซีเมนต์และอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าที่ใช้เตา EAF ในการผลิต ในส่วนของการดำเนินงานร่วมกับภาครัฐ อบก. ได้ดำเนินโครงการ การจัดทำข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคการขนส่งและภาคการจัดการของเสีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนสถานภาพและวิเคราะห์ข้อมูล กระบวนการจัดเก็บ และระบบการรายงานข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วทำการคำนวณการปล่อย GHGs แล้วพัฒนาโครงสร้างเชิงสถาบัน (Institutional Arrangement) พร้อมทั้งเสนอแนวทางและข้อเสนอแนะด้านการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและด้านเทคนิค

การจัดเก็บข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจก

เพราะหากไม่มีข้อมูลว่ากิจกรรมใดปล่อย GHGs มากน้อยเท่าไหร่ ก็จะไม่สามารถวางแผนจัดการ หรือหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างเหมาะสม และไม่สามารถกำหนดเป้าหมายในการลด GHGs ได้

ผลการทบทวนสถานภาพข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและข้อเสนอแนะด้านการประสานความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการขนส่ง

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ (ทั้งข้อมูลกิจกรรมและค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก) จากการเข้าหารือกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อวิเคราะห์ความพร้อมของข้อมูล กำหนดชุดข้อมูลที่จำเป็นต่อการคำนวณประเมินแนวโน้มการปล่อย GHGs จากภาคการขนส่ง และวางโครงสร้างความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคดังกล่าว ก่อนที่จะนำผลการศึกษาสนับสนุนการจัดทำรายงานแห่งชาติของประเทศไทย (National Communication) ที่มีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินงานหลักด้านการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

จากการทบทวนสถานภาพของข้อมูลและคำนวณปริมาณการปล่อย GHGs ในภาคขนส่งในช่วงปี พ.ศ. 2543-2556 (ค.ศ. 2000-2013) พบว่า

การขนส่งทางถนน ปล่อยก๊าซ CO_2 สูงที่สุดในภาคขนส่งและมีแนวโน้มที่จะปล่อยเพิ่มขึ้นทุกปี

ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการการเดินทางและการขนส่งของประชากรไทย ที่มีพฤติกรรมการเดินทางและขนส่งทางถนนเป็นหลัก จากความต้องการที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้มีอัตราการใช้เชื้อเพลิงที่สูงขึ้นตามไปด้วย สำหรับการขนส่งที่ปล่อย GHGs รองลงมาเป็นการขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางราง ตามลำดับ

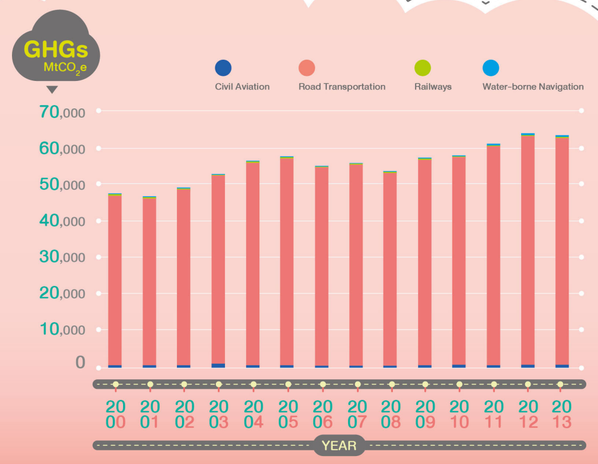

LOW EMISSION CAPACITY BUILDING PROGRAMME

อุปสรรคในการเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณการปล่อย GHGs ในภาคขนส่ง

จะต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมในหลายมิติ ตัวเลขที่กล่าวมาข้างต้น มาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคขนส่ง 17 หน่วยงาน แล้วนำมาคำนวณด้วย Methodology ระดับ Tier 1 โดยพิจารณาข้อมูลปริมาณการใช้เชื้อเพลิงชนิดของเชื้อเพลิง เทคโนโลยีของยานยนต์ ลักษณะการใช้งาน การบำรุงรักษา และระบบควบคุมมลพิษ เป็นต้น โดยยังไม่สามารถวิเคราะห์ลงไปในรายละเอียดของพฤติกรรมการใช้งานยานยนต์ และไม่สามารถจำแนกปริมาณการใช้เชื้อเพลิงตามประเภทของยานพาหนะหรือเทคโนโลยีการควบคุมการปล่อยไอเสียได้

หากต้องการที่จะยกระดับการคำนวณ จำเป็นที่จะต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

เช่น กิโลเมตรการเดินทางของรถ ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงจำแนกตามประเภทยานพาหนะ โดยให้หน่วยงานที่มีภารกิจหลักที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมประกอบด้วย กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมการบินพลเรือน กรมเจ้าท่า การรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น

หากเปรียบการเผชิญหน้ากับก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยเป็นสงครามสู้กับภาวะโลกร้อนแล้ว เรายังอยู่ในขั้นเตรียมแผนสู้รบโดยจะต้องศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดว่า

ศัตรูแอบแฝงอยู่ที่ใด มีมากน้อยเท่าไร เพื่อนำมาวางแผนและแบ่งขั้นตอนการต่อสู้ รับมือ รวมทั้งต้องได้รับการสนับสนุนและเข้าร่วมจากทุกภาคส่วน

ภาครัฐจะทำฝ่ายเดียวโดยปราศจากความร่วมมือของภาคเอกชนคงไม่ได้

การแก้ไขปัญหาก๊าซเรือนกระจกของภาคอุตสาหกรรม (กลุ่มปูนซีเมนต์ เหล็กและเหล็กกล้า การจัดการของเสีย และการขนส่ง) ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว และรัฐบาลได้แสดงเจตนารมณ์ชัดเจนที่จะผลักดันและสนับสนุนให้ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันสู้ศึกในครั้งนี้ เพราะมีแนวโน้มว่า เดิมพันของศึกครั้งนี้ คือเรื่องต้นทุนของภาคอุตสาหกรรมที่อาจมาในรูปของมาตรการทางการค้าในอนาคต (เช่น หากประเทศไทยไม่สามารถจัดการกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรมได้ สินค้าอุตสาหกรรมของไทยหลายรายการที่ส่งไปขายในยุโรปอาจถูกเก็บภาษีในด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทำให้สินค้าของไทยมีราคาสูงกว่าสินค้าจากประเทศอื่น ๆ จนไม่สามารถแข่งขันได้) แม้ส่วนหนึ่งจะร่วมมือในการแก้ปัญหา แต่หากภาพใหญ่ของประเทศไม่สามารถก้าวพ้นกับดักก๊าซเรือนกระจกไปได้ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นก็จะส่งผลกับประเทศไทยทั้งประเทศคล้ายกับกรณีทำประมงผิดกฎหมาย

สนใจสอบถามข้อมูลโครงการ ติดต่อ
ศูนย์ข้อมูลก๊าซเรือนกระจก องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
0 2141 9840, 0 2141 9788
tgo.or.th